

24.6.2010

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr.1823/2009, ko iesniedza Austrijas valstspiederīgā *Eveline Mörth-Ezeuduji*, par uzturēšanās atļaujas piešķiršanu viņas dzīvesbiedram

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzēja, Austrijas valstspiederīgā, norāda, ka viņa kopā ar Nigērijas valstspiederīgo, ar kuru viņa ir precējusies kopš 2005. gada, kādu laiku dzīvoja Vācijā, kur lūgumraksta iesniedzējas dzīvesbiedram tika izsniegta uzturēšanās atļauja Vācijā. Taču, kad pāris atgriezās Austrijā, Austrijas varas iestādes atteicās viņam piešķirt uzturēšanās atļauju. Lūgumraksta iesniedzēja vēlas uzzināt, kā tas ir iespējams, ka vienā ES dalībvalstī uzturēšanās atļauju izsniedz bez jebkādam problēmām, taču citā dalībvalstī, kas šajā gadījumā ir viņas izcelsmes valsts, atsakās to izsniegt. Tādēļ viņa lūdz Eiropas Parlamenta palīdzību.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2010. gada 22. martā. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2010. gada 24. jūnijā

„Lūgumraksta iesniedzēja, Austrijas valstspiederīgā, kas dzīvo Austrijā, sūdzas, ka viņas vīram, kas ir Nigērijas valstspiederīgais, Vācijā tika izsniegta uzturēšanās apliecība, kad viņi neilgu laiku tur dzīvoja, bet, atgriežoties Austrijā, viņam atteicās izsniegt uzturēšanās atļauju.

Līguma par Eiropas Savienības darbību 21. panta 1. punktā paredzēts, ka ikvienam Eiropas Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un pastāvīgi uzturēties dalībvalstu teritorijā, ievērojot Līgumos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, kā arī to īstenošanai paredzētos pasākumus. Šos ierobežojumus un nosacījumus paredz Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu

teritorijā¹.

Kā norādīts Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 1. punktā, šī direktīva attiecas tikai uz ES pilsoņiem, kas pārceļas uz dzīvi vai uzturas dalībvalstī, kurai tie nav valstiski piederīgi, un uz viņu ģimenes locekļiem, kuri tos pavada vai pārceļas kopā ar tiem. Parasti uz ES pilsoņiem, kas uzturas savas valstspiederības dalībvalstī, neattiecas Kopienas tiesību aktu garantētās tiesības uz personu brīvu pārvietošanos, un uz viņu trešo valstu ģimenes locekļiem joprojām attiecas valstu imigrācijas noteikumi. Tomēr uz ES pilsoņiem, kas pēc uzturēšanās citā dalībvalstī atgriežas savas izcelsmes dalībvalstī², un noteiktos apstākļos arī uz tiem ES pilsoņiem, kas īstenojuši savas tiesības uz brīvu pārvietošanos uz citu dalībvalsti, tajā pastāvīgi neuzturoties³, (*piemēram, sniedzot pakalpojumus citā dalībvalstī, bet tajā pastāvīgi neuzturoties*), arī attiecas noteikumi par personu brīvu pārvietošanos.

2009. gada 2. jūlija norādījumos, kā labāk transponēt un piemērot Komisijas Direktīvu 2004/38/EK⁴, Komisija uzsvēra, ka ir svarīgi, vai Kopienas tiesības attiecīgajā valstī, no kuras atgriežas ES pilsonis ar savu ģimeni, tiek īstenotas patiesi un efektīvi. Šādā gadījumā ES pilsoņus un viņu ģimenes aizsargā Eiropas Savienības tiesību akti par personu brīvu pārvietošanos. Izvērtēt var tikai katru gadījumu atsevišķi. Valstu varas iestādes īpaši var ņemt vērā šādus norādošus kritērijus: apstākļi, kādos attiecīgais ES pilsonis pārvācās uz uzņēmēju dalībvalsti, uzturēšanās efektivitātes un patiesuma pakāpe (piemēram, plānotā un pašreizējā dzīvesvieta uzņēmējā dalībvalstī, veiktie mēģinājumi iekārtoties uzņēmējā dalībvalstī, ieskaitot valsts reģistrēšanās formalitātes) un apstākļi, kādos attiecīgais ES pilsonis atgriežas mājās.

No sniegtās informācijas nevar secināt, ka Austrijas varas iestādes ir pārkāpušas Eiropas Savienības tiesību aktus.”

---

¹ Direktīvu var lejupielādēt šādā adresē: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2004:229:0035:0048:EN:PDF>.

² Lieta C-370/09 *Singh* un lieta C-291/05 *Eind*.

³ Lieta C-60/00 *Carpenter*.

⁴ COM(2009) 313 galīgā redakcija